

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 73	Utkommer hver måned	Oktober 1936	Utgiver og redaktør: Sogneprest Slaattelid Davik	7. årg.
--------	---------------------	--------------	--	---------

Styrk vårt mod.

Styrk vårt mod, o Gud, at vi kan vinne,
kampen er så svær og striden hård.
Ofte seirer han som er vår fiende,
ofte får vi selv så dype sår
Styrk vårt mod, o Gud, at vi kan se
seirens sollys over smertens vé.

Styrk vårt mod, o Gud, at vi kan bære
dine farver modig, fast og kjekt,
løfte korsets rene flagg med ære
midt blandt døgnets onde vantro slekt.
Styrk vårt mod, o Gud, at vi kan gå
lysets veie selv i dage grå.

Styrk vårt mod, o Gud, at vi kan seire,
vinne kronen hist som seirens lønn,
bringe lys hver mismods muln sig leire,
holde trofast ut på vakt i bønn.
Styrk vårt mod, o Gud, la dagen gry, —
seirens dag av nattens dunkle sky!

Fra dansk.

All makt.

Eg har fått all makt i himmel
og på jord. Mat. 28, 18.

Vi kristne trur at Jesus har all makt. Det ser nok ofte onnorleis ut. Men det er ikkje alltid, at dei kreftene som ser ut til å vera dei sterkaste, verkeleg er det. Det ser jo ut meir og meir som um menneskja har gjort seg til herre over naturkreftene, t. d. elektrisiteten, men likevel — er ein aldri so lite uvarsam kan den drepa eit menneskje i ein augneblink. Menneskja bygde kjempe-skipet »Titanic«, som ikkje kunde søkkja. Det sokk på fyrste turen. Og tilslutt kjem den store, den siste fienden, døden. Vi skjelv for han. Vi prøver av all makt å vinna over han. Men vi kan ikkje. Døden legg si kalde hand på oss, og då lyt vi fylgja med. Nei, det er nok ikkje vi som har makta i verda. Kven er det då? Det er naturkrefter som er

sterkare enn vi. Synda og døden er sterkare enn vi. Tenk um dei var dei sterkaste! Då var all von ute.

Men Gud vere lova, Jesus har all makt. Makt over alle andre krefter. Han har all makt i himmelen. Der har han makta over Gud Faders hjarta, so han kan seia: »Alt det de bed Faderen um i mitt namn, det skal han gjeva dykk.« Å, tenk om vi gjorde meir bruk av den retten — kor rikt vårt kristenliv då skulde verta, medan det no ofte er so fatigt og veikt. Og der, i himmelen, har han makt over alle englar, som tilbed han og som han sender oss til hjelp og vern, so vi, når vi går på Guds vegar, alltid har englevakt ikring oss.

Og han har all makt på jorda. Ja, ogso her på jorda. Endå dei gudlause for mange år sidan i vetlaust overmod ropa ut: »Vi har sløkt ljosa i himmelen og dei skal aldri tendast att.« Likevel, han har makta. Ropet etter ljøs frå himmelen har aldri stige so brennande upp frå millionar hjarto som nett no. Og aldri har ljuset frå Gud vorte tendt for det eine folk etter det andre som no. For han har makta, han som er ein frelsar for syndarar.

Hans makt på jorda, det er nettupp makta til å frelsa syndarar og skapa eit nytt, rikt liv med ny vilje, nye interesser, ny kjærleik, ny glede. Det er makta til å gjera alle dei til Guds born, som trur på han, og det er inga makt i verda som kan hindra det. Det finst ikkje den makt som kan hindra deg dersom du gjev deg over til din frelsar, trå å verta eit Guds barn.

Jesus har all makt. So er der då von for deg som strid mot synda. Gå berre til striden i Jesu namn. Han som er med deg, er sterkare enn han som er imot deg. Og slik

er det og tor den som gar døden i møte i Jesu namn. For Jesus har sigra over døden og. Han skal bera deg heim til Gud med sterke hender.

Og når vi med våre små krefter arbeider for Guds sak her i verda, iat oss gjera det med frimod. Jesus har all makt, og han er med. Da skal vårt arbeid verta ein liten del av det hav av velsigning som frå Jesus strøymer ut over jorda. For hans er riket og makta og æra i all æva.

Etter Søren Dahl.

Bønn.

Herre, la din barmhjertighet være med oss, så vi kan bli bevaret fra syndens farer og bli frelst ved din sterke hånd. Amen.

Kyrkjebyggjinga i Davik. VI.

Løna for arbeidarane var fyrst sett til kr. 1.80 for dagen, men vart auka til 2 kr., då det var vanskeleg å få dugande folk for mindre. Etter 1. oktober var betalinga likevel berre 1.60. Ein søknad um pålegg vart avslegen. Arbeidstida var frå kl. 1²⁶ um morgonen til 8 um kvelden, med 1² time kviletid til frukost og non og 1¹/₂ time til middag, altså 12 timars arbeidsdag. Under arbeidet vart byggmeisteren Gjert Lien sjuk og laut slutta; sonen, Jakob Lien, tok plassen hans. I desember var han ferdig og fekk av soknestyret godt vitnemål: »Man finner at han har været meget heldig i ledelsen og den hele ordning og gjennomførelse.« Målinga vart utført av Mons Jakobsson Totland; han skulde ha 5 ore for kvar kvadrat-alm, idet sokna heldt målarsaker.

So var det inventaret. Det var sunne i byggjenemnda som vilde ha ein ny preikestol; men til all lukke vedtok fleirtalet at den gamle skulde brukast i nyekyrkja. Snikkar Hans O. Sundal reparerte og pussa han upp. Ole M. Holmo skulde laga altartavle, altarbord og doypfont for 450 kr. Han skulde ta altartavla i kyrkja på Vereide til modell. Malaren A. Oreim frå Starheim mala altarbiletet; han fekk visstnok 100 kr. for det. Den nye kyrkjeklokka er av stål og kom frå Tyskland (eller Holland?): ho er på 300 kg. og kosta 550 kr.

So var då kyrkja ferdig og vart innvigd av biskop Hvoslef 6. juli 1886.

Den gamle kyrkja vart av Hans Aardal og Rasmus Ervik verdsett til kr. 1349.15, men vart tilslutt seld til Johan Anthonisen og Berge Ingebrigtsen Starheim for 850 kr. Undanteke frå salet var altartavla, dei vindaugo som det var inskripsjonar på og alt som kunde ha antikvarisk verd. — I 1879 ynskte «Foreningen for fortidsminnesmerkens bevarelse» i Bergen å få ei gamal antependiumtavle (på framsida av altaret), men soknestyret sa nei. Kvar det er vorte av denne og av glasiutene med namn på, er det vel no dessverre ingen som veit. I den tida hadde folk utover bygdene ingen sans for å ta vare på slike gamle eignaluter. Det vert fortalt at timberet i den gamle kyrkja, bygt i 1655, vart brukt til å setja upp eit hus attmed Bergen.

Har du lært din gutt å be?

Han var tidlig om morgenen fra en tysk båt bragt op på hospitalet, den unge kjeke norske sjøgutt, og takket være den vennlige hollandske læge som straks sendte mig bud, kunde jeg en times tid sitte ved hans sykeleie.

»Et alvorlig tyfustilfelle.« sier lægen til mig, »den ene utgang likeså sannsynlig som den annen«.

Et urolig, skremt uttrykk, således som man ofte kan se det hos dem som uventet er stillet ansikt til ansikt med døden, hvilte over den syke. Alle hans lemmer skalv under feberen, og isposen på hans hode og isstykkene som søsteren gav ham å spise, syntes kun å gi ham liten lindring. En hjertelig takk undslapp ham da han hørte det var sjømannspresten som var kommet. Derpå utbryter han i angst: »Skal jeg dø nu, pastor?«

»Det vet alene Gud. Lægen sier De er alvorlig syk. — Vilde det være vanskelig for Dem å dø nu?«

»Ja, ja.«

»Hvor gammel er De?«

»18 år.«

»Og hvor lenge har De vært til sjøs?«

»2 år.«

»Og så har De kanskje glemt Gud hele den tid De har vært ute?«

»Ja,« svarte han.

»Å ja, således går det ofte. Så lenge vi er friske, synes vi ikke vi har nogen bruk for ham. Men nu synes De vel at De trenger ham?«

»Ja, ja, så forferdelig.«

»Og nu er De vel lykkelig over å kunne få komme til ham i bønne igjen, således som De gjorde før De drog til sjøs?«

Gutten som lenge hadde kjempet med graten, var nu ikke lenger i stand til å hoide tårene tilbake, snart hulket han høit. Og uten lenger å kunne skjule sin sjeleangst, ropte han ut: »Å pastor, pastor, jeg har aldri lært å be!«

Under dette rop fra dypet av sin sjel slo han sine øine ned. Og jeg tror ikke jeg tar feil, når jeg mener han gjorde det med tanken på dem som den gang han var liten gutt, hadde begått en stor synd imot ham ved ikke å lære ham å be. Og hvis du, far og mor, som leser disse linjer, og som sikkert ofte har tenkt på hvordan du skal opdra ditt barn på beste måte, — hvis du hadde hørt dette angstrop, da vilde den første og største plikt som er pålagt dig som far og mor, med ildskrift være brent dig inn i sjelen.

(B. og H.)

Når du kjem til kyrkje.

Tenk um du kvar gong du kjem til Guds hus, fann deg plass so stillferdig som mogelig utan å uroa nokon av dei som er komne på plass fyre deg. Det er alltid godt å syna umtanke og hjartedaning, og det ikkje minst i Herrens hus. Og tenk um du kvar gong, i staden for å sjå deg nyfiken ikring, bøygde ditt hovud nokre minuttar i still bøn um velsigning over di kyrkjegonge. Der er nok å be um.

1) Bed um at du og alle dei andre i kyrkja må få rikt og varigt gagn av heile gudstenesta. — 2) Bed um at presten må få hjelp fra Guds ånd til å gjera Jesus stor for tilhøyrarane. — 3) Bed for deg sjølv at Herren vil samla ditt sinn og haida alle spreidande og flyktige tankar burte. — 4) At du må få hjelp i alle vanskar og freistingar i vika som kjem. — 5) At fleire og fleire må finna vegen til Gud og hans rike. — 6) At du ikkje berre må vera ein som høyrer ordet

men ein som gjer etter det, og gå difor som regel til altars, kvar gong du har høve til det. — 7) At ingen må gå framand og uhjelpt og heimlaus frå kyrkja.

D. B. K. i »Dagen«.

Notisar.

Døypte: 30. aug. Borghild Pernille, f. 1. juni av f. Sigmund Hansson Hennøy og k. Amanda Olsdr. (f. Humborstad). — 6. sept. Oddrun Lina, f. 24 juni av f. Kristian Olsson Kjörstad (Aasnes) og k. Ragna Larsdr. (f. Tennebø). S. d. Solveig, f. 2. juli av f. Alv Aalen og k. Erika (f. Harbakke). — S. d. Marit Oddbjørg, f. 2 aug. av f. Ola Didriksson Isane (Nore) og k. Dagny Pedersdr. (f. Drageset). — S. d. Lars Knut, f. 12. juni av f. Alf Larsson Maurstad og k. Isalina Johansdr. (f. Varpe). — 13. sept. Anna Kristianne Karoline, f. 24. juli av f. Martines Hansson Lefdal og k. Else Karlsdr. (f. Hill).

Ektevigde: 16. aug. i Davik Birger Rosenlund og Astrid Kristensdr. Frimannslund. — 29. aug. i Eid Ole Pedersson Lefdalsnes og Jenny Olsdr. Manset (Haus).

Basarar: Tytingvåg 21. mai til sjømannsmisjonen 50 kr. — Hennøy 24. juni til sjømannsmisjonen 83 kr.

Aalfot kyrkje har no ein kapital på 23—24 000 kr.

Preikestolen i Davik. Konservator Kloster ved Bergens Museum skriv um denne preikestolen: »Min forbauselse over dette arbeide er meget stor da det viser sig å være en av de fineste og best bevarte barokkprekestoler vi har her på Vestlandet.«

For 100 år sidan. Døde: 11. okt. 1836 Marthin Endresen Svoren, kårmann, 66 år.

I Nordstrand indremisjonforeining er i 1936 innkomme: Kollekt 12. jan. 25 kr. Fest 10. april 54.97. Fjellstemne 26. juli 84.61.

Til Davik sjukerøktlag er innkomme: Medlemspenngar: Davik 20 kr., Levdal 1, Oldeide 2, Haus 1, Skatestraumen 7, Berle 1, Kjølsdal 2, Rugsund 10. Basarar: Endal 40.16, Davik 90, Torheim 59.38, Rugsund 111.14. — Utlodning i Rugsund 14. — Festar: Oldeide 37, Isane 30. — Maiblomar: Elde 3.50, Hennøy 5, Oldeide 2, Aalfot 16, Davik 12.80, Husevåg 10, Isane 3, Skatestraumen 5, Gangsøy 5, Torheim 5, Kjølsdal 14.40, Rugsund 10, Levdal 4, Haus 7.20, Reksnes 5. — Offer Aalfot 29.70.

Den gamle kyrkjegarden i Rugsund. Den gamle kyrkja i Rugsund braun, som ein veit, i 1834; den nye vart innvigd 2. september 1838. Til sokneradet kom det for ei tid sidan eit brev fra Alfred Haugland som heldt fram, at ein burde gjera noko for å få freda den gamle kyrkjetomten og kyrkjegarden. Sokneradet har so vendt seg til eigaren, H. Wiese, med spursmal um kva han vil ha for stykket. — Eg tykkjer det vilde vera rett og vakkert, um sokna kunde freda denne plassen. Her

har sikkert kyrkja i Rugsund stade, like sidan kristendomen vart innført i bygdene, vel i over 700 år. Og her har dei vore gravlagde, alt folket i sokna, i like lang tid. Dette er ein heilag stad i sanning. Han bør hegnast um av pietet mot fedrane. Um sokna åtte han, kunde ein halda ei fri-luftsgudsteneste der ein sundag um sumaren. Det er å vona at soknerådet og soknestyret vil få ordna denne saka.

Gudstenester:

20. sund. etter triein., 25. okt.: Davik.

Bededag, 30. okt.: Aalfot.

Helgamesse sundag, 1. nov.: Rugsund.

22. sund. etter triein., 8. nov.: Totland.

23. sund. etter triein., 15. nov.: Davik.

24. sund. etter triein., 22. nov.: Rugsund

Kvittering for kontingent: Hans Brunsvik, Edv. Bergesen, Matias Hennøy, Alvin Rylandsholm, Ingv. Haugland, Berge Rise, Jørgine Hennøy, Anton Liset, Reinert Liset, Karoline Furenes, Peder Sørvik, Ivar Rise, Jakob Aasnes, Albert Nybø, Lars Etterdal, Synneve Erviksæter, Martine Lillehaug, Oskar Skarstein, Elisabet Hestevik, Gudmund Steinset, Anton J. S. Berle, Karolus Furenes 2 kr. — Lærer Torheim, Hans Hennøy, Karl K. Sigdestad, Oline Vingelven, B. Torheim, Josef Angelshaug, Petrine Havnen, Albert Bakke, Jørgen Erviksæter, Peder Nygård, Andreas Husevåg, Iver Furnes, Ingebrigt Oldeide 3 kr. — Ragnhild Hessevik 6. — Synneve J. Klubben. R. Myklebust (Måløy), A. Bjørkelo, Isak Isakson Husevåg, Marie Ramsevik, Kristen Berglund 2.50. — Jens Øvrebo, Lars A. Tytingvåg 1.50. — Kristofer I. Krabbestig, Peder Bjørnøy 5. — Synneve Myrvang 1. — Nils Nyborg 4.

Hjarteleg takk til alle.

Våre døde.

28. aug.: Kristen Martinesson Frimannslund; g. gbr.; f. 1867; kreft.

28. aug.: Anne Rasmusdr. Levdaalsnes; karenkje; f. 1862 på Roset i Innvik; kreft.

2. sept.: Brita Jørgensdr. Bortne; karenkje; f. 1839 på Skarstein i Olden; alderdom.

11. sept.: Brita Olsdr. Ervik, kona til Rasmus Ervik; f. 1868 i Ervik; areforkalking.

Vårt liv ein skugge er på jorda.
Job. 8, 9.

Dikte av Claus Frimann.

II. Soel etter Regn.

Af Skyen ud,

O milde Soel, du træder —

O, hvor du nu mig Sands og Hjerte glæder!

O, hvor jeg nu velsigner Gud!

Hvor let jeg gaaer!

Hvor munter nu jeg synger!

Jeg synger, jeg, og hele Skoven synger;

Nyt Liv min Eng og Ager faaer.

Regnbøiet Ax

Til Mulden sank utrøstet,

Du traadde frem, — det Regnen af sig rysted

Og glinsende sig reiste strax.

Hver Blomst stod mørk,

Forladt af dig den sørged'.

Hvert Løv og Blad i Regnen svøbt det sørged',

Alt laae i Skjul, Alt var en Ørk.

Paa nye du kom;

Hver Blomst og Blad sig letter,

Hvert Træ paa nye nu Krands til dig fletter,

Hvert Kryb gaaer ud at see sig om.

Saa mørk er Dag

For ubenaadet Synder,

Før Naadens Soel Barmhjertighed forkynder

Og trøster med Guds Velbehag.

Bestraalt af Gud

Da seer han Soel og Sommer,

Nyt Liv og Lys til ængstet Hjerte kommer,

Med Sang han gaaer af Trængsel ud.

Misjonen.

Lord Irwin som har vore visekonge i India, sa nyleg på eit møte i London m. a.: Medan eg var visekonge i India, såg eg ikkje so lite av misjonæranne sitt arbeid, og eg set det høgt ikkje berre moralsk og sosialt, men endå meir på grunn av den ånd som det vert drive i. Millom dei kastelause, spill-sjuka, forbrytarar, dei ville i jungelen, i storbyane og i avsides fjellbygder har eg set menn og kvinner arbeida og streva for i praktisk arbeid å bera fram budskapen um Kristus, han som gjekk ikring og gjorde vel. Trass i den syrgjelege kløyving blandt dei kristne gjer dei eit arbeid for India som ikkje kan setjast høgt nok, og heile deira liv er ei verksam preike. —

Ein reknar at for 100 år sidan var det ikring 200 misjonærar i verda. No er der ikring 30 000 forutan 10 000 innfødde arbeidarar. Det er ei misjonstid som aldri fyrr i kyrkjesoga. Dørene til dei store heidningsland er opne som aldri tidlegare.

I eit japansk dagblad stod det nyleg denne notis: »Vi vil utan atterhald seia takk for det som vi har fått ved misjonæranne og dei kristne ideal som dei set fram for oss. Talet på kristne i Japan er ikkje so stort, men verknaden av misjonæranne sitt arbeid er veldig, og mest alle våre institusjonar ber merke etter deira arbeid.«